

עץ משפט
נר מצוה

צ א מיי פֿון מהל' מירות הלטה יא סתנ עשין קט:
צא ב מיי' שט פֿיט הי' ה':

צב ג מיי' פֿירא מהל' טומאט גרעט הי' ד וע"ש בעשגות וזכ"מ ופֿו"ד מהל' מחוסרי כפרה הלכה כן:

צג ד מיי' פֿון מהל' מירות הלטה יג:

פ' הרא"ש

תגלחת הטומאה כיצד. גזיר שטמא כיצד הוא מגלח. מגלח בו' ומביא קרבן בו'. כדרכים וגלח ראשו ביום טהרתו ביום הו' יגלחנו. וביום הח' יביא בו' תורים וכבש לאשם: מה בין זה למצורע דכתיב בפי' מצורע בתגלחת ב' והיה ביום הו' יגלח את כל שערו וכבס בגדיו ורחץ את בשרו במים וטהר וביום הח' יביא ב' תורים וכבשה. וקיי"ל במצורע דאם גלח בח' מביא קרבנותיו בט': א"ל שזה טהרתו תלויה בימיו. נזיר טהרתו תלויה בהזאת ג' חו' ובטבילה. הלכך כיון שנטהר בו' אצי"פ שלא גילח עד יום הח' מביא קרבנותיו בו ביום: אבל מצורע דטהר תלויה בתגלחתו. כדכתיב ביום הו' יגלח את כל שערו. והדר כתיב ורחץ בשרו במים וטהר ואם טבל עד שלא גילח לא עלתה לו טבילה הלכך אם גילח בח' אכתי צריך הערב שמש. הלכך אינו יכול להביא קרבנותיו עד תשיעי: ככל מנהי רי"ט מרי"ע. ת"ש הלכך תלל בח' מביא קרבנותיו בט'. ואי ס"ד קבל מניה הך ברייתא דלא כמאן. וקום ליה לתלמודא דגבי נזיר מתניא וגם קום ליה דאחרי המשתה נשנית לפי שהמשניות נגשו קודם הברייתות: הא דלא טבל בו' עד יום הח' ובעזרו טבול יום לא יוכל להביא קרבנותיו. ותמיה לי אמאי נקט גלח בח' אף אם גלח בו' נמי דטבילה תליא מילתא. אבל דאורחא דמלתא נקט שדורכו לגלח ביום טהרתו: אלא דהניא ובה לפני ה' וגו' ובה זב כתיב בפי' תורת המצורע וכי יטהר הזב מוזהב וספר ד' ימים כמאן. ובעזרו בגדיו ורחץ בשרו במים וביום הח' יקח לו ב' תורים ובה (לו) לפני ה' אל פתח אהל מועד (ונתן אותם) [נתנם] אל הכהן: כיצד הוא בא כשטבל מבעי"י ועשה לו הערב שמש. ובת"כ היא כתובה כך. יכול יטבול בו ביום. כלומר שיוכל להמתין עד יום הח' ת"ל ובה לפני ה' זה שער ניקנור. כיצד הוא בא אלא א"כ טבל מבעי"י והעריב השמש. שער ניקנור הוא

מר:

וּמִגִּלַּח בשביעי יביא קרבנו בשמיני. כדכתיב צפרסה וגלח (את) ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו וביום השמיני יביא שתי תורים וכבש לאשם: **א"ל** ר' טרפון מה בין זה לַמצורע.

ששמעתי ממך¹ שנאמר צפרשת מצורע בתגלחת שניה והיה ביום [השביעי] יגלח את כל שערו וכבס בגדיו במים² וטהר וביום [השמיני] יקח שני כבשים וכבשה אחת וגו' שמעתי³ ממך דמצורע א' יגלח בשמיני ויביא⁴ קרבנו בתשיעי: א"ל שזה טהרתו תלויה צמיו אחר [הזיית] ג' ח' ומצורע טהרתו תלויה בתגלחת אף⁵ כי טבל בו' צריך לטבול פעם אחרת אחר גילוח ואם כן הוי טבול יום לגלח⁶ עד ח' נקרה טבול יום ואינו מביא קרבנותיו אלא א"כ היה מעורב שמש שהרי הקפיד הכתוב שיהיה טטומאמת מצורע שבהלת קרבנותיו ב' [אם כן] איז צידו לשלח קרבנות:

קִיבֵּלָה מיניה. רבי טרפון מר' עקיבא נזיר⁷ שגילח בשמיני מביא קרבנותיו [בשמיני] או לא: **דרתנא** הלא גילח בשמיני מביא קרבנותיו בתשיעי. וקום ליה להש"ס דגבי נזיר מתנייא והשתא מדתניא⁸ בשלמא אי לא קבלה מיניה הא מני ר"ט היא אלא אי ס"ד דקבלה לכ"ע לייתי קרבנותיו בשמיני: **הא** דלא טבל⁹ בשביעי. הא דתני הלל שהמתין¹⁰ לטבול עד בשמיני הואיל¹⁰ וקפיד רחמנא שיביא נזיר

קרבנו צטהרה ועבדו¹¹ טבול יום לא יביא קרבנות גם לא ישלח קרבנות: **אמר** אב"י. הא דתניא¹² גבי זב כתיב צפרשת מצורע וכי יטהר הזב מוזהב וספר לו שבעת ימים וכבס בגדיו ורחץ במים חיים וטהר וביום השמיני יקח לו שתי תורים ובה לפני ה' אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן וכפר עליו הכהן וטהר וגו' אימתי הוא צא כשטבל מצעוד יום ועשה הערב שמש: ב' **[ובת"כ]** מנאמתי כך יכול יטבול צו ביום שמיני¹³ פי' שיוכל להמתין מלטבול עד יום השמיני ת"ל ובה לפני ה'¹⁴ כיצד הוא צא אלא¹⁵ טבל מצעוד יום ועשה הערב שמש ואל תמחנה היכי פשיטא ליה לתנא דטבול יום אסור ליכנס למחנה לויא דקאמר כיצד נכנס אלא אם כן טבל מצעוד יום הלא טבול יום דמת מותר ליכנס במחנה לויא וכן משמע¹⁶ בסמוך דיש לומר דמשמע ליה קרא הכי ובה לפני ה' ביום השמיני מכלל דקודם יום השמיני אסור ליכנס ד':

אֵלֶּמָא קסבר טבול יום¹⁷ כזב דמי. כך היו אומרים צהרייהו דרז נתן צרבי הושעיא אחרי שאנו רואין דס"ל לתנא דטבול יום דאסור¹⁸ ליכנס במחנה לויא אף כי טבול יום דמת ושרץ מותרין מכלל דסבירא ליה לתנא דטבול יום דזב כזב (דצפרק קמא)¹⁹ לענין דלין שוחטין חורקין עליו ואם המתין וטבל²⁰ עד יום השמיני לא²¹ יוכל לשלוח קרבנות דלין²² שוחטין חורקין עליו דהכי אימא צפ' שני דכרייתות (דף י.) דלמ"ד טבול יום דזב כזב דמי איז שוחטין חורקין עליו ואני שמעתי שמצינ²³ לדקדק טבול יום כזב הואיל דטומאה יוצאה עליו מגופו אפילו צבעל שתי ראיות שאינו מחוסר כפורים דאסור ליכנס במחנה לויא: **וְאִמְרִינָא** אָהוּ **אֵנָּא** **אֵלָּא** **מַעֲתָה**. כלומר לפי מה שסתמו דצריהן ולא פירשו מהיכא מוכיח התנא דטבול יום דזב אסור ליכנס במחנה לויא ואחס סוכרים שמוכיח [מדכתיב] ובה ביום השמיני מכלל דאם טבל [בשמיני] הואיל והוא טבול יום אסור ליכנס: דכתיב²⁴. צפרשת נשא גבי נזיר טמא וגילח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו וביום השמיני יביא שתי תורים או שני בני יונה אל הכהן פתח אהל מועד וגו' והביא כבש בן שנתי לאשם וגו' ה"נ אימתי הוא מביא כשטבל ועשה הערב שמש:

שער שער ניקנור לא נתקדש כדיון מחנה שכניה ויש לו דין מחנה לויא כדאמר בפסחים פ' אלו דברים. וע"כ האי לפני ה' היינו שער ניקנור דאין לומר לפני ה' בעזרה ממש שהרי מחוסר כפורים הוא. ואמרין בשמעתין עוד טומאתו בו לרבות מחוסר כפורים שחייב כרת אם נכנס למחנה שכניה. והאי דפשיטא ליה לתנא דהאי טבול יום אינו נכנס למחנה לויא א"צ דטבול יום דמת ודשרץ נכנס כדמשמע בסמוך משום דמשמעוהי דקרא משמע הכי ובה לפני ה' ביום הח' אבל קודם לכן א' אלמא טבילה דזב כזב דמי. ואפילו טבול יום דזב בעל ב' ראיות הואיל וטומאתו יוצאת עליו מגופו דכיון דלא אסיק אדעתיה דחמיר האי טבול יום משום דהוי גם מחוסר כפרה א"כ אין חלוק בין טבול יום דזב בעל ב' ראיות לבעל ג' ראיות. ובהאי קרא נמי כתיב מוזהב דדרשינן מקצת זכוב דהיינו זב בעל ב' ראיות: ואמינא להון אנא אלא מעתה. לפי סברתכם דמה שאומר בברייתא כיצד הוא בא אא"כ טבל מבעי"י ועשה הערב שמש היינו משום דכתיב ובה לפני ה' בחר וכי יטהר. גבי נזיר נמי דכתיב בפי' נשא גבי נזיר טמא ביום הו' יגלחנו וביום הח' יביא ב' תורים או ב' בני יונה אל הכהן אל פתח אהל

שלשה מינין פרק ששי נזיר

מתני' תגלחם טומאה כיצד היה מזה צלשטי וצשציעי. ואח"כ היה טובל שכן חוצה על המזה מי חטאת כדמפרש זהו קרא צואת חוקת המורה¹ שלאחר הזאה טעוין טבילה והיה מגלח צו ביום דהיינו ⁽⁶⁾ שציעי כדכתיב ציה⁽⁷⁾ וגילח ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו וביום השמיני יביא שתי תורים:

ואם גילח בשמיני מביא קרבנותיו צו ביום. ⁽⁸⁾ השמיני עצמו: **אמר** לו רבי טרפון מה בין זה למצורע. שאף כן שנינו צמצורע ⁽⁹⁾ שאף הוא תגלחת שניה בשציעי כדמפרש ציה קרא ⁽¹⁰⁾קרא יד) וגילח את כל שערו ורחץ במים וטהר וישב מחוץ לאהל⁽¹¹⁾ שבעת ימים וביום השביעי יגלח את כל שערו ומביא קרבנותיו בשמיני בת"כ⁽¹²⁾ ואם גילח בשמיני מביא קרבנותיו ⁽¹³⁾צשמיני: **אמר** לו. איז צייתין כלום לענין הצלת קרבן: **אלא** שזו. הנזיר טהרתו תלויה צמיו ⁽¹⁴⁾בשציעי כיון שהזהר וטבל הוי טהור כדכתיב וגילח ראשו ביום טהרתו דמשמע שכזר הוא טהור ועומד כשהוא מגלח ואפילו אם אינו מגלח צו ביום: ומצורע טהרתו תלויה בתגלחתו. שאם טבל קודם שגלח עדיין אינו טהור עד שמגלח דכתיב והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו והדר ורחץ את בשרו במים וטהר: **ונזיר אינו מביא קרבנותיו אלא א"כ היה מעורב שמש**. שטבול בשציעי ומביא קרבנותיו בשמיני וכן אם לא טבל בשציעי עד לשמיני אינו יכול להביא קרבנותיו צו ביום עד התשיעי. אבל מצורע המגלח וטובל ביום שמיני שלו יכול להביא קרבנותיו צו ביום ואינו צריך הערב שמש לפי שהוא טהור ועומד משעת טבילה ראשונה שטבל בתגלחת הראשונה דהא כתיב ציה וטהר: **גב' קיבלה מיניה**. רבי טרפון שאם גילח נזיר בשמיני שיכול להביא קרבנותיו צו ביום ⁽¹⁵⁾ ואינו צריך הערב שמש [שמיני עצמן] ואינו צריך להמתין עד התשיעי: **פ"ש דתני הלל גילח נזיר בשמיני מביא קרבנותיו בתשיעי**. וש"מ לא קיבלה מיניה: **אמר רבא**. לעולם קיבלה והא דאמרת אם איתא דקיבלה מיניה לייתי בשמיני לא קשיא דכי אמרי אם גילח בשמיני מביא קרבנותיו בשמיני⁽¹⁶⁾: **ד'דטבל בתשיעי**. שהיה לו הערב שמש והא דתני הלל מביא קרבנותיו בתשיעי גזון דלא טבל בשציעי עד שמיני ור"ע לטעמיה דאמר נזיר אינו מביא קרבנותיו אלא צמעורב שמש. ואיכא דמפרשי אליבא דר"ע צמתני' דמצורע שגילח בשמיני אינו מביא קרבנותיו עד בתשיעי לפי שאינו מביא אלא צמעורב שמש בתשיעי ושצשפתא היא דבהדיא קתני לה בת"כ⁽¹⁷⁾ דאם גילח בשמיני מביא קרבנותיו בשמיני והכי נמי א"ל רבי טרפון להתם מה בין זה לנזיר: **אמר אביי אשכחתינהו לחבריה דרז נתן צרבי הושעיא אחרי דיתבין וקאמרין** ⁽¹⁸⁾יובא לפני ה' אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן אימתי הוא ⁽¹⁹⁾[בא] בזמן שהוא טבל ועשה הערב שמש אין לא טבל ועשה הערב שמש לא אלמא קסבר ⁽²⁰⁾טבול יום של זב כזב דמי אמינא להון אנא אלא מעתה גבי נזיר טמא נמי דכתיב ⁽²¹⁾והביא אותם) אל הכהן אל פתח אהל מועד אימתי הוא ⁽²²⁾[בא] בזמן שטבל ועשה הערב שמש

מכדי

בשציעי עד לשמיני אינו יכול להביא קרבנותיו צו ביום עד התשיעי. אבל מצורע המגלח וטובל ביום שמיני שלו יכול להביא קרבנותיו צו ביום ואינו צריך הערב שמש לפי שהוא טהור ועומד משעת טבילה ראשונה שטבל בתגלחת הראשונה דהא כתיב ציה וטהר: **גב' קיבלה מיניה**. רבי טרפון שאם גילח נזיר בשמיני שיכול להביא קרבנותיו צו ביום ⁽²³⁾ ואינו צריך הערב שמש [שמיני עצמן] ואינו צריך להמתין עד התשיעי: **פ"ש דתני הלל גילח נזיר בשמיני מביא קרבנותיו בתשיעי**. וש"מ לא קיבלה מיניה: **אמר רבא**. לעולם קיבלה והא דאמרת אם איתא דקיבלה מיניה לייתי בשמיני לא קשיא דכי אמרי אם גילח בשמיני מביא קרבנותיו בשמיני⁽²⁴⁾: **ד'דטבל בתשיעי**. שהיה לו הערב שמש והא דתני הלל מביא קרבנותיו בתשיעי גזון דלא טבל בשציעי עד שמיני ור"ע לטעמיה דאמר נזיר אינו מביא קרבנותיו אלא צמעורב שמש. ואיכא דמפרשי אליבא דר"ע צמתני' דמצורע שגילח בשמיני אינו מביא קרבנותיו עד בתשיעי לפי שאינו מביא אלא צמעורב שמש בתשיעי ושצשפתא היא דבהדיא קתני לה בת"כ⁽²⁵⁾ דאם גילח בשמיני מביא קרבנותיו בשמיני והכי נמי א"ל רבי טרפון להתם מה בין זה לנזיר: **אמר אביי אשכחתינהו לחבריה דרז נתן צר הושעיא דיתבין וקאמרי ובה לפני ה' וגו' צומן שטבל ועשה הערב שמש**. ⁽²⁶⁾מדכתיב וכי יטהר הזב מוזהב וספר לו שבעת ימים וכתיב צתריה וביום השמיני יביא שתי תורים או שני בני יונה ובה לפני ה' אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן דמשמע אימתי הוא צא לפני ה' להביא כדאמרין התם ובה לפני ה' מלמד שהוא חייב צטיפול הצאתן והיינו ביום השמיני דהיינו לאחר שטבל והעריב שמשו. אלמנא דכי עשה הערב שמש איז דמותר ליכנס לעזרה לא עשה הערב שמש לא ה': **אלמא קסבר טבול יום של זב כזב דמי**. דכי היכי דזב אסור ליכנס במחנה לויא דהיינו בעזרה הכי נמי טבול יום של זב: **אלא מעתה גבי נזיר**. דכתיב וגלת ⁽²⁷⁾ את ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו וכתיב צתריה וביום השמיני יביא שתי תורים וגו' נימא נמי הכי אימתי הוא צא צומן שטבל והעריב שמשו אבל מקמי הכי לא:

מכדי

ויל' אם לא גילח. 7. ז"ל דמיר. 8. ז"ל מאן תניא. 9. ז"ל מיירי שהמתין. 10. ז"ל דהואיל. 11. ז"ל צעוד. 12. ז"ל הא דמניא ובה לפני ה' וגו'. גבי זב כו'. 13. מיתב שמיני נמחק. 14. גירסת כל הראשונים ובה לפני ה' זה שער ניקנור כיצד כו'. 15. ז"ל אלא אם כן. 16. ז"ל וכן איתא. 17. ז"ל טבול יום דזב כזב. 18. ז"ל אסור. 19. ז"ל ופינימ'. 20. ז"ל לטבול. 21. ז"ל דלא. 22. ז"ל אין. 23. ז"ל שאלו. 24. ז"ל גבי נזיר נמי דכתיב.

מסורת הש"ם

⁽⁶⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽⁷⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽⁸⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽⁹⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽¹⁰⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽¹¹⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽¹²⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽¹³⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽¹⁴⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽¹⁵⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽¹⁶⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽¹⁷⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽¹⁸⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽¹⁹⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽²⁰⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽²¹⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽²²⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽²³⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽²⁴⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽²⁵⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽²⁶⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו']. ⁽²⁷⁾ [צ'ל ציבא (צ'ריות'ג, 3) שמי תורים וגו'].

תורה אור השלם
1. וביום השמיני יקח לו שתי תורים או שני בני יונה וקא לפני ה' אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן: ויקרא טו יד
2. וביום השמיני יבא שתי תורים או שני בני יונה אל הכהן אל פתח אהל מועד: במדבר ו י

נוסחת הריב"ן

אן צו ביום: בן דבשציעי של: אן קרבנותיו צו ביום בשמיני עצמו ואינו כו': ד' והוא דעל: ה' וה"ק יעשה הערב שמש אין לא עשה הערב שמש לא הס"ד:

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה תגלחת וכו' דהיינו בשביעי וכו' שתי תורים וכבש לאשם הס"ד: (ב) ד"ה ואם גילח וכו' צו ביום ביום השמיני: (ג) ד"ה אמר לו וכו' שנינו צמצורע בת"כ וכו' שנינו צמצורע בת"כ שאף הוא תגלחת שניה שמגלח בשציעי כדמפרש וכו' שבעת ימים והיה ביום השביעי יגלח את כל שערו והדר ורחץ את בשרו במים וטהר: **אמר רבא**. אינו מביא קרבנותיו אלא א"כ היה מעורב שמש. שטבול בשציעי ומביא קרבנותיו בשמיני וכן אם לא טבל בשציעי עד לשמיני אינו יכול להביא קרבנותיו צו ביום עד התשיעי: **אמר רבא**. לעולם קיבלה והא דאמרת אם איתא דקיבלה מיניה לייתי בשמיני לא קשיא דכי אמרי אם גילח בשמיני מביא קרבנותיו בשמיני⁽¹⁾: **ד'דטבל בתשיעי**. שהיה לו הערב שמש והא דתני הלל מביא קרבנותיו בתשיעי גזון דלא טבל בשציעי עד שמיני ור"ע לטעמיה דאמר נזיר אינו מביא קרבנותיו אלא צמעורב שמש. ואיכא דמפרשי אליבא דר"ע צמתני' דמצורע שגילח בשמיני אינו מביא קרבנותיו עד בתשיעי לפי שאינו מביא אלא צמעורב שמש בתשיעי ושצשפתא היא דבהדיא קתני לה בת"כ⁽²⁾ דאם גילח בשמיני מביא קרבנותיו בשמיני והכי נמי א"ל רבי טרפון להתם מה בין זה לנזיר: **אמר אביי אשכחתינהו לחבריה דרז נתן צר הושעיא דיתבין וקאמרי ובה לפני ה' וגו' צומן שטבל ועשה הערב שמש**. ⁽³⁾מדכתיב וכי יטהר הזב מוזהב וספר לו שבעת ימים וכתיב צתריה וביום השמיני יביא שתי תורים או שני בני יונה ובה לפני ה' אל פתח אהל מועד ונתנם אל הכהן דמשמע אימתי הוא צא לפני ה' להביא כדאמרין התם ובה לפני ה' מלמד שהוא חייב צטיפול הצאתן והיינו ביום השמיני דהיינו לאחר שטבל והעריב שמשו. אלמנא דכי עשה הערב שמש איז דמותר ליכנס לעזרה לא עשה הערב שמש לא ה': **אלמא קסבר טבול יום של זב כזב דמי**. דכי היכי דזב אסור ליכנס במחנה לויא דהיינו בעזרה הכי נמי טבול יום של זב: **אלא מעתה גבי נזיר**. דכתיב וגלת ⁽⁴⁾ את ראשו ביום טהרתו ביום השביעי יגלחנו וכתיב צתריה וביום השמיני יביא שתי תורים וגו' נימא נמי הכי אימתי הוא צא צומן שטבל והעריב שמשו אבל מקמי הכי לא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

[א] תוס' ד"ה א"ל ר"ע וכו' שמעתי ממך דמצורע שגלח כ"ל: [ב] בא"ד שבהלת קרבנותיו א"כ. נמחק מיבת א"כ וי"צ אחר כך וכן. א"מ: [ג] ד"ה וכת"כ מנאמרי כך. מיבת וכת"כ נמחק וי"צ ובספרי. א"מ: [ד] בא"ד מכלל דקודם יום השמיני אסור ליכנס. נ"ב עיי' ח"מ דעשה ה' אלף אלף דיבור אחד:

הגהות התוספות

1. מצינו ששמעתי ממך נמחק. 2. ז"ל ויכנס את בגדיו ורחץ את בשרו במים. 3. ז"ל ושמעתי. 4. ז"ל יביא. 5. ז"ל דאף. 6. מצינו הוי טבול יום לגלח נמחק.

ויל' אם לא גילח. 7. ז"ל דמיר. 8. ז"ל מאן תניא. 9. ז"ל מיירי שהמתין. 10. ז"ל דהואיל. 11. ז"ל צעוד. 12. ז"ל הא דמניא ובה לפני ה' וגו'. גבי זב כו'. 13. מיתב שמיני נמחק. 14. גירסת כל הראשונים ובה לפני ה' זה שער ניקנור כיצד כו'. 15. ז"ל אלא אם כן. 16. ז"ל וכן איתא. 17. ז"ל טבול יום דזב כזב. 18. ז"ל אסור. 19. ז"ל ופינימ'. 20. ז"ל לטבול. 21. ז"ל דלא. 22. ז"ל אין. 23. ז"ל שאלו. 24. ז"ל גבי נזיר נמי דכתיב.